

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Jánosi-utca 54. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Tanítóknak egész évre . 2 frt.
" fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca I. szám a. a. könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb fel-szólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Nemzeti ünnep.

Ünnepre, kegyeletre, nagy nemzeti ünnepre készül a haza. A magyar történelem legragyogóbb lapjainak hőse, nemzeti aspirációink legméltóbb képviselője, mindnyájunk tisztelőjének, ragaszkodásának és hev lelkesezésének tárgya: *Kossuth Lajos* a jövő hóban tölti be áldásos életének kilenczvenedik évét, s ezen évforduló alkalmából országsszerte impozáns nemzeti ünnepet ül a hazafias lelkesedés.

Három emberöltőt ért meg immár a szent aggastyán, három küzdelmes, viharos emberöltőt „Az erős nem fél az idők mohától,“ s valóban mi sem tanuskodik ékesszólóbban *Kossuth Lajos* óriási nagyságáról, mint az a csodálatraméltó szellemi üdeség, mellyel a betöltött magas életkor daczára diesekedhetik. A terebélyes tölgy, az égetető sziklaszirt az idők viharaitól meg nem rongálva, ma is rendületlenül áll s a legmagasztosabb honfiai erényeknek ma is elhomályosíthatlan példányképe.

Most, mikor a nemzetnek alkalma nyílik jelét adni annak a mélyeséges ragaszkodásnak, mellyel a hontalanság keserű kenyerét evő legnagyobb magyar hazafi iránt viseltetik, a hazafias társadalom minden rétege egyként lelkesedéssel készül az ünnepre. És épen abban áll az impozánsnak ígérkező nemzeti ünnepnek nagy jelentősége, hogy a társadalmat lenyűgöző osztályérdekeket háttérbe szorítva, mindnyájunkat egyesít abban a legmagasztosabb érzésben, melynek neve: a hazaszeretet.

Városunk hazafias közönségét is bizonyára

osztatlanul egy táborban fogja találni a közelgő ünnepnap. Legalább az ünnep kezdeményezője: új és szebb életre ébredt dalárdánk azzá kívánja tenni e napot, a minek lennie kell: olyan hazafias ünnepé, mely a „szabadság, egyenlőség és testvériség“ magasztos elvének első képviselőjéhez méltó legyen. A hazaszeretet közös szent érzéséből fakad az a lelkesedés, mely e napnak megünneplésére kész, kétségtelen tehát, hogy az ünneplés csak úgy lehet czéljához méltó, ha mindnyájunkat egyesít kegyeletünk, ragaszkodásunk, hűségünk és csodálatunk kifejezésében.

De különösen figyelmebe ajánljuk azoknak, kiket a közérdek szolgálatában töltött életük a társadalom, és így a társadalom ünnepeinek is vezéreiként praedestinált, hogy a hazafias lelkesedés fellobbanó tüzeinek nem szabad maradandó nyom nélkül elhamvadnia. Az a lánglelkű hazafi, a ki varázsszavával öntudatra ébresztette s százados tespedéséből kiragadta a nemzetet, hazánk csaknem valamennyi jelentékenyebb városának diszpolgára. Nekünk e tekintetben régi adósságot kell lerónunk. Tiszteljük meg magunkat azzal, hogy *Kossuth Lajost*: a legnagyobb magyar polgárt, városunk diszpolgárai közé sorozzuk!

És ha az ünnepély nagy napja elkövetkezik, ha szemünkben kigyul a lelkesedés tüze, s arezunkra kiül a lelkesedés pirja, tegye emlékezetessé az ünnepnapot mindnyájunk egyetértése! Tegyük e napon szent fogadást, hogy az egyetértést, előhaladásunk ezen egyetlen szilárd talpkövet mindenkor ápolni fogjuk! Tegyük szent fogadást, hogy azokhoz a magasztos, ideális főrekvésekhez, melyek a hazaszeretet legnagyobb élő

példányképeinek örökét képezik, mi is törhetlen hűséggel ragaszkodni fogunk!

A király születésnapja. Királyunk ő felsége tolyó hó 18-án születésének 62-ik évfordulóját éri. Egy év, daczára gyorsan élő korunknak, még a közönséges halandó életében is nem ritkán nagy jelentőséggel bír, mennyivel többet jelent tehát az egy olyan koronás főnél, ki az uralkodás gondjait komolyan vévén, rá nézve az évnek 365 napja megannyi nehéz fáradsággal teljes nap. Ilyen uralkodó *I. Ferencz József*, vizont az a nemzet, mely egy évezred viharait kiállva, egy évezred fáradhatlan munkásságának küszöbén áll, mindenkor kész és képes méltányolni azon igazi uralkodói erényeket, melyekkel diésőségesen uralkodó királyunk ékeskedik. Ezért szerte e hazában ünnepnap e születésnap, melyet a hatóságokkal, testületekkel és egyesületekkel együtt, az ország minden lakosa örömmel ünnepl, továbbra is hosszú, diésőséges kormányzást kívánva az uralkodónak. Városunk a születésnapot szintén szokott loyaltással fogja ünnepleni, s a róm. kath. templomban tartandó ünnepélyes isteni tisztelőtlen a hatóságok testületeileg vesznek részt.

Üres kaszárnyák. Mint lapunk egyik közelebbi számában említettük, a helyben állomásozó tüzeresség áthelyezése következtében tetemes áldozatokkal létesített kaszárnyáink végkép megüresednek. Ennek megakadályozása végett a város részéről *Szabó György* polgármester, *Nagy Ferencz* főjegyző és *Barna Imre* alkapitány legutóbb személyesen jártak el *Kassán* a hadtestparanoksnágnál, hol azonban — sajnos — pozitív ígéretet más katonaság idehelyezése tekintetében nem nyertek. Reméljük azonban, hogy az illetékes körök fáradozásainak előbbutóbb sikerülni fog e kérdésnek kedvező elintézését ki-ezsközölni.

Nagyrócezi dolgok.

E lap 33-ik számában megjelent cikkemre *Röczey István* ur a mult heti számban válaszol. Czikke epével

T Á R C Z A.

Merengés.

Itthon vagyok hát újból... Nyárnak évadján, mikor a moecos városi porfelleg össze-vissza kavargoz az utczák széltibe-hosszába s tele csapkodja a járó-kelők arczát; az augusztusi hőségben, mikor a hepe-hupás járda szinte olvadni, sülyedni látszik a nap tűző heve alatt; a test elernyed, ellustul, az agy működése is nehézkés. — oly jól esik talun, esendes magányban megvonulva, mohón szívni üde, tiszta levegőjét a szép, egészséges vidéknek.

El, el a városból, melynek lakói lelketlenek, ros szájuk; mohó vágyggyal igyekszem a révbe, hol szeretet és gyöngédség fogad, hol edesebben, esengőbben hangzik a csicsergő madarak büvös-bájós muzsikája, s még a szegény bogárka is bátrabban — bár szerényen húzódik meg közelembre. Nem oltalmat keres, hisz itt nem bántja senki, csak barátságosan közeledik, — talán ragaszkodik hozzám. A fák sűrű lombozata, mintha minden ágával csak az én fejem körül akarna enyhet adó árnyat csinálni, s még a fű is, mintha nyugvóhelyül kínálkozva, lesimulna előttem.

És a hogy a százados fákkal szegélyezett alléen végig-hosszat járok, a bánat felbője borong lelkemen, egy sajátságos érzés lidéreznyomásként nehezedik egész lényemre; úgy érzem, mintha meghasonlottam volna — önmagammal. Elkívánczoltam a rosak közül s csak most tudom, most érzem igazában, hogy van közöttük tiszta lelkű, moecosoktan jellemű lény, kihez őszinte, mély érzéssel ragaszkodom... Csöndes estén elmerengek a csillagok ragyogó miriádján, s a hogy a szellő megsusogtatja a lombkoronák levél-milliárdját, hangulatos órában oly jól esik, oly edes az emlékezés elmult idők boldog perczéire!...

Hát értem immár a párjavesztett gerle bánatos kesergését; értem bús susogását a közelgő ősz hűs szellője által meglebbentett lombos fák leveleinek; elképzelem a tengerparton a hullámok játéka s a zúgó habok mormolása felett merengő ifjut, ki üzenettel halmozná el a fodrosodó habokat... Magam is el-elnézem a felbők tovavonulását; hirt szeretnék kapni és adni általuk: hogy

élek kinosan, betegem; hogy lézengek esupán, s az örök álom után vágyódom a lelkem! — Az akác levelei pedig gyöngéd bizalommal hajolnak felém; leszakasztva megkérdelem tőlük, hogy: „szeret? nem szeret?“ Majd önfeledten betűket írkálok a homokos földre s azokon merengek.

A folyó partján ledőlök a kasza élet sóvárgó búrsonyos, füves-gyepes dombra: a tova folyó habok esendes esobogásán; mélaözök: órák hosszát nézém a méltósággteljes nyugalommal haladó víz színes tükrét, olyan hivogatóan int, mintha egy edesen szerető lény esalogatóan tárná ki karjait. Üzenetem biznám a habok hátára: mondjátok, hogy boldogtalan, vagyok, hogy bármerre tekintek, csak az ő nyomait látom, s az a seb, melyet a keserű nélkülözés mérhetlen fájdalma ütött a lelkemen, nagyon-nagyon emészti egész valómat.

És csakugyan meghasonlottam önmagammal. A külvilág megszokott sablonszerű alakjai teljesen közömbösek rám nézve, hidegen hagy minden kínálkozó élvezet; mintha egész külvilág sphaerában élnék magamra hagyva, árván, egyedül...

Hát mégis áhitozik a lelkem szünetlen-szakadatlan valami után, és ezt olyan edes vágyással szomjuhozza, mint mikor a szenvedélyes szerelmes szorongó érzése mély sóhajban tör ki s bár messziről is, ha csak pillanatra, látni vágyik ideálját, királynői természetén, kifejezésteljes, gyönyörű tekintetén legeltetni szemeit. Eped a lelkem, s félve menekülök ismét emlékeim révébe...

Milyen napok voltak! Mennyi edes vágy, mennyi epedés, mennyi szenvedés tündöklött az arczáról, ragyogott ki azokból a büvös szemekből, melyek mintha az egész világot fel akarták volna gyujtani! És most minden csak emlék; beteges lélekkel félvé várom az ősz, mikor bánatos kifakadásomra a ritkuló lombkoronák közül sivár vizshangként sivit végig a komor ősz szél;... a hogy nyitott ablakomon az éjjeli tivornyázók bús dalát hallom: „Hull a fának a levele, de a szívem csak ő vele van tele“ — — összerenzenek, átérezem a dal minden hangját, minden búbanatát.

És mégsem igaz, nem álom, nem ábrándok végtelen láncolata az élet! Vagy ha álom is: szomorú, éber álom. A sors egy-egy sebet vág a keblünkön, s abból erősen buzognak a bánat keserű fájdalmának véres sugarai.... Egymást érik a csalódások és mégsem edződik meg soha

az emberi kebel. Sokszor úgy érezzük előre, mintha egy kis czélpont el nem érese vesztünkét idézné elő, és bár nagy, végtelen szenvedések árán — mégis túléljük valahogy. Elgondolom, mikor első ideálom utrakelt; azt mondta, csak rövid időre hagy el; talán nem érezte, hogy a szerelmesek életében egy nap is éveket jelent. Nekem pedig mindennap egy örökkévalóság volt!

Mikor a jelző harang megkondult, s a vonatvezető kürtjének mélabús szózata után metsző hangon fittyentett a gép; mintha szívembe hasítottak volna, a perronon meggyökereedett lábakkal, réveteg tekintettel, kinosan rángatózó ajkakkal állottam: hatalmas erejével gyötört az a tudat, az az érzés, hogy összes boldogságomat tovaröpiti az az utalatos fekete gép s én sohasem fogom többé viszontlátni azt, kinek lelkéhez hozzáförrott lelkem, szive dobbanásával hűségesen egyesül az enyém!

Sajátszerű érzés, mikor a bucsuzásnál oly igen-igen sokat szeretnék mondani, s a mély érzés elnémitja az ajkakat, megzavarja a gondolatokat, a torkot összeszorítja egy fájó bús érzés; megállunk bambán, tetetletlenül és a szem varázshatásában keresünk menedéket... És előlópóznak a remegő pillák alól a lassacsán alágördülő könyveszepek, melyeket az igaz érzés sajtol a szemekbe, s melyek sokszor egy egész életre való boldogtalanságot árulnak el.

Elröppentek az álmok, megsemmisültek az ábrándok és annyi zsongó sejtelen edes megvalósulását törte össze a könyörtelen sors! Elment; kiszakította a szívemet, magamra hagyott árván, búsan, kesergővé, életunttá, komorra tett és nem jött többé vissza!...

De eljött az ősz és még mindig itthon vagyok.

Az alléek százados fáinak lombkoronája ritkul és én elandalodva hallgatom olykor a czigányt, ki vonójával, jajgató, kaczagó majd edes-búsan omló dalaival a csillagokat szedi le az égről... Elhaló hangokat hoz a hűs alkonyi szellő; mélyeséges, imádságos esönd merev varázsa borong a tájon, olyan valami edes, szelid melancholia, mely elragad minden falevélre, minden fűszálra; s mig közbe-közbe az imára hívó harangszó áhítatra gerjesztő hangja rezeg át a légkörön, én önkéntelenül, bánatosan mormolom, hogy: „Beteg vagyok, nemsokára meg is halok!“

Árva.

és szenvedélyvel van írva és ez nagyon sokat levon e különben ügyesen megírt czáfolat értékéből. Kétünön síklik át a *lényeg* felett s a *személyeskedést* állítva előtérbe, a kérdést más mederbe akarja terelni. Csakis így lehet felfogni ezikke szenvedélyes hangját. Mert sem őt, sem Stefanecsk Károly urat nem támadtam meg ez ügyben írt ezikkeim egyikében sem személyileg. Am olvassa el nyugodtan „A Nagyrőce és Vidéke és a koronázási jubileum” című és az ezzel összefüggő, a 33-ik számban „Nagyrőcei dolgok” cím alatt jött ezikkeimet, ha igazságos akar és tud lenni, be kell látnia, hogy legalább i félreértett. En a személyeskedés terén őt követni nem fogom. A meddő és áldástalan polemikát is kerülni ohajtva, csak röviden egy pár szóban kívánok — szorosán a tárgyhoz ragaszkodva — válaszára reflektálni:

Rőcey István ur elismeri, hogy ápril 25-én írta az iskolaszéki elnök urnak. hogy Nagyrőce, mint politikai testület nagy kiadásai miatt kénytelen minden költséggel járó ünnepélyek tartásától tartózkodni. April 25-én — ezt kérem jól megjegyezni, — nem akart Nagyrőce ünnepelni, csakis akkor szánta rá magát, midőn ezt Rőcey ur állítása szerint a megyebizottsági közgyűlés *elrendelte*. Jól tudtam én, mily sorrendben jöttek létre a közölt okmányok — olvastam e lap hasábjain a keleteket — és épen azért írtam, miszerint a város elhatározta, *hogyha már ünnepelnünk kell, menjünk templomba és világsunk ki.*

Ami pedig Rőcey urnak az iskolaszéki elnök urhoz intézett számmal és hivatalos peccsétell ellátott bizalmas átíratát illeti, azt maga az iskolaszéki elnök ur, mint a rendező bizottság elnöke terjesztette elő, illetve mutatta be egy nyilvános rendező bizottsági gyűlésen. — Ez az egyik.

Másik megjegyzésem az, hogy felette rosszul olvasta ki ezikkeimből, hogy én ezt vagy amazt hazafiatlansággal vádoltam vagy gyanúsítom. En csak azt mondtam, s ez *tény*, hogy Nagyrőcém *van nyoma* a panszlavizmusnak. A kik a „Národne Novinyt” s az ezzel egy huron pendülő lapokat járatták — pedig elég szép számban jönnek — azoknak a szíve nem hajlik a Rőcey ur által említett hazafias szellem befogadására. Felmentem továbbá azon *tényre*, minek a híre a napi lapokat is megjárta, hogy az evangélikus iskolának Honéczy körlelkész ur nyilatkozata szerint „derék” tanítói közül kettő, ott járt a tiszlekezti tüntető temetésen. — Ez tehát a tényeknek felsorolása és nem gyanúsítás.

A polemikát azzal a megjegyzéssel fejezem be, hogy azok a nyilatkozatok, melyek e tárgyban közzétettek, ezikkeimben foglalt állításaimat nem alterálják. — Mindenkinek joga van a maga nézetét fentartani, elmondani vagy elhallgatni.

Az én meggyőződésöm s velem együtt meggyeszte soké az: hogy Mihalik Dezső teremtette meg Nagyrőcén a társadalmi életet, ő volt e kis város minden hazafias és kulturális mozgalmának élető lelke két évtizeden keresztül; sokat fáradozott, tett, áldozott a közcjóért, a város javáért és emelkedéséért; méltatlanság és kiméletlenség volt őt ok nélkül nyilvánosan megtámadni, neki kellő időben a megfelelő elégtételt meg nem adni.

Az én nézetem s velem együtt soké az: hogy e kis város társadalmi életét egy idő óta bizonyos aknamunka rontja, rombolja, hogy ez a városnak hanyatlását vonja maga után.

Végül látom s tapasztalom, hogy Rőcén még mindig van gyökere a panszlavizmusnak. Mások ellenkezőleg gondolkoznak, meggyőződésük szerint Rőcén minden a legszebb és legjobb rendben folyik, jó magyar, hazafias érzelem hatja át a város minden lakóját, nyoma sincs a panszlavizmusnak többé. — Legyen nekik hitük szerint, de videant. — Az idő megfogja mutatni, kinek lesz igazsága. Z.

Helybeli hírek.

Bodon József, városunk kitünő szülöttje, kinek szépirodalmi alkotásai méltó gyöngyeit képezik a magyar beszély- és tárczaírodalomnak, Gyöngyösről, hol több évig mint kitünő jogász, keresett ügyvédi irodát tartott fenn, szülővárosába Rimaszombatba tette át lakását s itt ügyvédi irodát nyitott. A jeles képzettségű jogtudóst, kinek rokonszen es, tiszteletre méltó egyénisége épen úgy mint ismert jogász képzettségé egyaránt elsőrangú helyet biztosít társadalmunkban, melegen és jó lelkiismerettel ajánljuk a jogkereső közönség figyelmébe s egyuttal őszinte örömmel üdvözljük szülővárosának falai között, kívánva hogy irodalmunk díszére s szűkebb hazánk — kis megyénk javára — körünkben feltalálja mindazon boldogságot, melyet nemes gondolkodása, egyenes, magyar jelleme által méltán megérdemel.

Egy munkás élet vége. A leghaládatlanabb közpályának egy mintaszéri alakja hűnta le szemeit folyó hó 13-án. Prúnyi Vilmos, a rimaszombati ág. ev. egyház öreg kántortanítója volt ez a derék férfi, ki nehéz pályáján 40 hosszú esztendőtt küzdött végig, több generációt nevelt az onnan társadalomnak, melytől szerény fizetésén kívül az ismerésnek ugyszólván első koszoruját is ravatalára kapta. Méltó rá, hogy áldással és hálával emlékezzünk becsületes, tisztas alakjára, s a közügyek minden igaz embere esendes nyugodalmat kívánjon az elfaradt vándor kihűlt porhüvelyének. Az egyház — melynek szolgálatában állott — következő gyászjelentésben adja hírül veszteségét: „A rimaszombati-tamásfalai ág. hitv. ev. egyház-tanítása a veszteség fájdalmától megilletődve jelenti a nortortanítójának Prúnyi Vilmos urnak közhasznú élete 59-ik, tanítóskodása 40-ik s itteni működése 29-ik évében, Rimaszombatban 1892 évi augusztus hó 13-án, délután 3 órákor, hosszas szenvedés után bekövetkezett elhunytát. — A megboldogult pomaradványai hétfőn, folyó hó 15-én délután 3 és 1/2 órákor a templomban megtartandó temetési szertartás után kísértetnek a helybeli sírkertbe örök nyugalomra. — A hű és buzgó munkást nyugtassa az Úr kegyelme s legyen áldott emléke! — Rimaszombat, 1892. évi augusztus hó 13-án. — Az á. h. ev. egyháztanács.”

Rimaszombati tudósok Brassóban. A magyar orvos- és természetvizsgálók évi nagy vándorgyűlésén — mely ez idén tavalevőleg Brassóban, f. hó 20-ikán és a következő napokon tartatik — Rimaszombathól Dr. Löcherer Tamás megyei közkórházi igazgató főorvos

(nejevel), és Baksay István főgymnásiumi tanár vesznek részt.

* **Sulyos csapás** érte Oswald Frigyes helybeli adóhivatali ellenőrt, kinek három éves Margit nevű szép leánykája folyó hó 17-én diphtheritisben elhunyt. Enyhítse a szülők fájdalmát az őket ért veszteség felett általánosan érzett részvét!

× **Gyujtogatás vadja.** Egy szegény 70 éves öreg anyókat szállítottak esendőri fedezet mellett f. hó 15-én a törvényszékhez. Tamás Zsuzsanna a neve a beteg öreg asszonynak, ki gyujtogatással lévén vádolva, hivatalosan köröztettek, s a putnoki esendőrok Miskolczon elfogták, s örsről-örsre tolonczolták Rimaszombatig, hol oly erővel tört ki rajta régi eskoros baja, hogy be kellett szállítani a kórházba.

Nyári mulatság. A rimaszombati polgári olvasókör nyári mulatsága folyó hó 14-én a Széchenyi-kertben tartott meg rendkívül szép és jövedvű közönség részvételével. A mulatságon Rimaszombat és vidékének jóformán egész polgári társadalmja a legkitünőbb jókedvvel mulatott körülbelül esti 10 óráig, fiatalos hévvel újragatva Danko Ernő talp alá húzott pompás esárdásait; s az erkölcsi s. ker mellett az anyagi haszon is tekintélyes, mi az olvasókör kulturális céljait fogja előmozdítani. A hozzánk beküldött kimutatás szerint a mulatság jövedelméhez felülfizetésekkel a következők járultak: „Gömör-Kishont” szerkesztősége 1 frt, dr. Marikovsky István 1 frt, Soós Gyula 80 kr., Rabaly Miklós, Rónay Gyula, dr. Cziner Miksa, Faesina József, Szabó József (Nagyrőce), Hecksch Bertalan, Dapsy Viktor 70—70 kr. jával; Tomay Alajos, Soós László, Spúriusz István, Majomi József, Scholz N., Sz. F.-né 40—40 kr. jával; Rakottay Danoné, Markovics Samu, Eva János, Steiner Mór L. P. 30—30 kr. jával; Kalla Mihály, Tarjani Ferencz, Kosztra János, Mihályi Lajos, N. N., Remenyik S., Lichtner B.-né, Bródi Andor, Dickmann László, Bombik György, Tóth János, N. N., Szabó László, Zsuffa Kálmán, Rakottay József, Varga Lajos, Hecksch Jakab, Spúriusz József, Miskolczy István, Lovniczy József 20—20 kr. jával, Kozmay Lajos, Banyik István, Kaszper József, N. N., Szabó László legifj., Eszenyi Gyula, Ethey Frigyes, Perez József, N. N., N. N., Szabó János, Matejdesz Pál, Medveczky Sándor, N. N., N. N., N. N., 10—10 kr. jával.

Vakmerő betörést követett el egy ismeretlen tettes id. Badinyi Gyula városi rendőrfőkapitány lakásán és a nevezettnek arany óráját és óra lánczát, valamint pénztárczáját ellopta. A tolvaj nyomtalanul eltűnt.

Hirdetési oszlopok. Lapunk egyik közelebbi számban adunk hírt arról az életrevaló vállalatról, melynek célja városunkban hirdetési oszlopokat felállítani. Időközben, mint értesülünk, a vállalkozó czég egyik beltárgya Szalay Agoston itt járt, s tervét az illetékes városi hatósággal hivatalosan is közölve, azok részéről a szükséges támogatásra, illetőleg engedélyezésre vonatkozólag határozott biztatást is nyert. Az így tehát remélhetőleg már a legközelebbi hetek folyamán a megvalósulás stádiumába jut.

Mének kislejtezése. A Szabadka-pusztai állami méntelepen folyó hó 15-én tartott meg a szokásos kislejtezés, mely alkalommal több mén magántulajdonosok birtokába boesítettak. A kislejtezésnél többek között a megyebeli ismert gazdasz notabilitásokon kívül a földművelésügyi m. kir. miniszterium képviselőiben gróf Szapáry Péter osztálytanácsos és Schmid József a lótenyésztési ügyosztály vezetője, továbbá a méntelep osztályparancsnoksága részéről *Fadlallah-el-Haded* Mihály őrnagy, Nógrádmegyéből pedig gróf *Degenfeld* Lajos főispán voltak jelen.

Vármegyei ujdonságok.

Megdöbentő gyászír. Élete kora tavaszán tört le a kérélhetetlen halál ridég keze egy nyíló rózsabimbót, kesergő gyászba borítva egy rokonszenves, tiszteletreméltó család nagyszámú tagjait. Hanvay Aladár eszi földbirtokos 16 éves szép leánya Klárka — mint őszinte részvételt értesülünk — folyó hó 12-én reggel örök álmra szenderült. A kedves leányka haláláról igaz fájdalommal vett hírt a közönség, mely nagyszámban kísérte ki a nyugalom helyére a korán elköltözött kedves halottat. Szerette Isten, mert ifjun halt el; legyen nyugalma esendes, emléke áldott! A család a következő gyászjelentést adta ki: „Hanvay Aladár és gyermekei József, Ilona, Matild, László és István, özv. Ragályi Abrahámné, — nemkülönben Farkas Abrahámné született Ragályi Etelka családijával. — Ragályi Béla családijával és néhai Ragályi Miklós árvái, melyen megszorodott szívvel jelentik kedves gyermeke, testvérük, unokája és unokahugoknak Hanvai és Gömör-székárosi Hanvai Klárka n. k. folyó hó 12-én, reggeli 8 1/2 órákor, életének 16-ik évében szivbajban történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei folyó évi augusztus hó 14-én délután 2 órákor fognak az ev. ref. vallás szertartása szerint a hanvai sírkertbe örök nyugalomra jézetni. Kelt Csizben, 1892. évi augusztus hó 12-én. Áldott legyen drága emléke!”

Gömöri ifjak a postán. A kereskedelemügyi m. k. miniszter Soós Lajos, Hurray Emil és Vitályos József posta- és táviradofolyam hallgatókat, ideigl. minőségű posta és távirada gyakornokokká nevezte ki. A három gömöri ifju nem régen még gymnásiumunk jelesebb növendékei közé tartoztak.

* **Várgedén** f. hó 14-én rendkívül nagy számu érdeklődő közönség jelenlétében fényes sikerrel ment végbe a rimaszécsi járásban létesítendő szegényménház javára rendezett mükedvelői előadás. A szakavatott, fáradszhatlan rendezőség bajzalmának, valamint a szereplők gyakorlati és művészi jütékének sikerült oly művelzetben részesíteni a közönséget, mely valóban ritkítja párját. Az előzékeny rendezőség gyönyörtű esokrokkal lepte meg a közreműködő hölgyeket, kik a vidék számos ifju szépével együtt, kitünően mulattak az előadást követő virradtig tartó kedélyes táncmulatságon.

Halálozás. A gömöri ev. ref. egyházmegye érdekében gazdag esperesét, Nagy Pált és Batta György simonii lelkészét fájdalom csapás érte. Ugyanis az előbbinek unokája, az utóbbinak leánya, a korán elhunyt édes anya egyetlen élő képmása *Batta Miluska* f. hó 15-ikén

elhunyt. A gyöngye virág életének 3 napig tartó szenvedés vetett véget. A sokat vesztett nagyszülők által kiadott gyászjelentés a következő: „Felejthetetlen kedves leányunk Batta Györgyné született Nagy Emília az 1884-ik év július 15-én ifju korban elhunván, három fiut és egy 9 hetes leánykát hagyott hátra, ez utóbbit mint anyja képmását 8 év óta nagy szeretettel neveltük, benne szenvedett veszteségünkért kárpótlást találtunk, ő volt hajlott korunk öröme, vigasztalása. És ime ez a kedves kis unokánk Batta Miluska a gyilkos járványnak lön áldozata, 3 napig tartott iszonyu kínjai után ártatlan szíve megszünt dobogni, szépen fejlődött lelke ronesolt porhüvelyéből édes anyjához röpiit az égbe, itt hagyva három kis bályjait: Györgyöt, Pált és Istvánt; édes atyját: Batta György simonii lelkész, nagybályját: Vályi Nagy Pál dévai h. pénzügyigazgatót, nejét ó-káli Simon Petronellát s gyermekeit: Pált, Dezsőt, Katit, Margitot és Emiliát, s minket forrón szerető nagyszülőit, kik utánna sirva megyünk a koporsóba. — Drága kis halottunk f. aug. hó 17-én délelőtt 9 órákor fog az ev. ref. egyház egyszerű szertartása szerint a tornallyai sírkertben nyugovó édes anyjához takaríttatni. Egyedüli vigaszunk az, hogy mi is nemsokára hozzájuk megyünk, ekkor örülni fogunk s örömmünket soha senki el nem veszi tőlünk. Tornallya, 1892. aug. 15. Nagy Pál ev. ref. lelkész esperes és Perjessy Emília nagyszülők.

Gyászír. Mint mély részvéttel értesülünk, *Baksay Dániel* szül. *Gondol Sarolta* urnő folyó hó 15-én Aggteleken hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogult egy föli erényekben gazdag, áldott lelkű nő volt, ki férjének és gyermekeinek szentelte munkás életét s az aggteleki esendes paplakot egy igazi magyar asszony kedélyének és jó szívének összes melegével ragyogta be. Legyen áldott emlékezet!

Vágujhelyi Laczkó Antal, „a rima-murány-salgótarjani vasmű-egyesület” részvénytársaság elnöke, ki ezen első rangu hazai iparvállalat felvirágztatása körül elévülhetetlen érdemeket szerzett, folyó hó 15-én Budapesten elhalálozott. Temetésén városunkból Marton János, a társaság jogtanácsosa vett részt.

* **Mükedvelői előadás Rozsnyón** A holt saison Rozsnyón ez idén, — hála a mükedvelők szakadatlan buzgalmának, — ugyszólván ismeretlen fogalomná válik. A minap rendezett fényes sikerű hangversenyt nyomom követi újabb nyilvános szereplésük, amennyiben f. hó 21-én színielőadást rendeznek. Szigeti Józsefnek „Rang és mód” című színműve kerül előadásra, melynek főbb szerepeit Szekeres Margit, Alexy Anna, Pazár Erzsike, Szoyka Emma urhölgyek és Komoróczy Miklós, Kovács Andor, Szoyka Sándor, Hanez Lajos, Fábry Károly, Markó István, Kovács Miklós és Pazár Miklós urak játsszák. A kaszinó téli helyiségeiben megtartandó színielőadást táncmulatság követi.

× **Polomon** mult heten tűz volt, s a veszedelem helyén annyira ügyetlenkedett Balaska Görgy nevű tót legény, hogy a láng belekapott esekély ruházatába, s jobb ezombjáról és alszáról a bőr és az izomzat egy része leégett Sulyos bajával beszállították városunkba.

× **Délutáni nyugalom elveszélye!** könnyen végzetessé válhatik Gaburák János kéktestő segédre az az ebéd utáni sziesztá, melyet f. hó 10-ikén alaposan megévezett Pásztón. Izletes ebédje elfogyasztása után ledőlt a pamlagra, s épen szunnyadni készült, mikor nem találva alkalmasnak a fekvést, egyet lédított testén, hogy kényelmesen bal oldalára forduljon. Alighogy megfordult hirtelen szuró, kínos fájdalmak gyötörték, mert egy, a pamlagba beszurt hosszú tő bordája fölött bőre alá ment, s ott eltűnt a bordák között. Nagy fájdalom között jött városunkba, a helybeli közkórházba, hol nehezen várja a tütől való szabadulást. Ez azonban nem könnyű dolog, mert most még a tű nem található, s be kell várni, míg a bőr alatt előbuvik.

Sötét biztosítási történet. Tíz éve volt, hogy a rimaszombati törvényszék bünvizsgálatot indított Moskovits Zsigmond, egykor tekintélyes rozsnyói kereskedő ellen, a kit esalás és okirathamítás, majd vele együtt Starna Mártont gyilkosság és esalás, Guttmann Józsefet gyilkosság, Keszi Pált és Heitz András esalás és dr. Guttlohn Henrik orvost hamis orvosi bizonyítvány kiállítás és Guttman Gyulát hamis okirat használása miatt helyeztek vád alá élebiztosításokkal üzött borzalm visszaélések miatt. A tényállás röviden a következő: Mészáros György napszámot 1882. január 31-én éjjel, Rozsnyón a temető árka mellett halva találták. Az orvos természetes halált konstaltál ugyan, de a városban egyre nyiltabban hangzott fel az a gyanu, hogy Mészáros, a kit Moskovits a Fönix biztosítótársaságnál 15.000 forint erejéig biztosított, erőszakos halállal mult ki. Különösen feltűnt, hogy naponkint a 40—50 krt kereső szegény napszámos örökösen a keresésben állt, a hol őt Guttman József keresmáros és Starna Márton itatták. A szájról-szájra járó gyanu híreket az ügyészeghez érkezett névtelen feljelentések követték, majd a bünvádi eljárás megindítását kérte maga a Fönix is Moskovits ellen, a ki ügynöke volt. Es valóban a kihallgatott tanuk azt állították, hogy az elhunyt nyakán fojtogatás nyomait látták. A bünvizsgálat meglepő dolgokat hozott felszínre. Sulyos gyanuokok merültek fel arra nézve, hogy a terheltek rendszeres bünbandát alkottak a végből, hogy szegény, beteges emberek életének biztosítása révén nagyobb összeghez jussanak, esetleg úgy is, hogy a soká élő mediumot elteszik láb alól. A vádhatározat jogerőre emelkedése után 1889-ben megkezdtek a szenzációs bünpör tárgyalását, a melyen egy tanu azt vallotta, hogy látta, hogy a gyilkosság éjjelen Guttman és Starna egy embert cipeltek a temető felé. A végtárgyalást azonban pótvizsgálat tartása végett akkor elhalasztották és most ez évi november hó 9-ére tüzte ki a folytatását a rimaszombati törvényszék. Az érdekes bünpör végtárgyalásáról annak idején részletes tudósítást fogunk közölni.

× **Szerencsétlenség a gépelésnél.** A hétfői ünneppnapon vigan folyt a gépelési munka Gesztesen. A kora reggeli órákban Demján Pál gesztesi esizmadia is félredobta a kaptafát, elfeledve az ismeretes latin közmondást, elment gépelni. Ehhez, úgy látszik, kevesebbet ért, mint a esizmatálpáláshoz, mert addig esetlenkedett a gép körül, míg ez odakapta jobb kezét, s teljesen összeronesolta, ugy hogy kezétöven egy uja maradt meg s az is eltört. Beszállították a helybeli közkórházba, hol gondos ápolás alá vették.

A Vjopor. A gömöri vadregényes bérezek között egyik legérdekesebb az 1384 méter magasságra emelkedő Vjopor szikla orma. A merészebb pártikat kedvelő turisták szívesen keresik föl, mert bár hosszas fáradsággal juthatni el a tetőre, mindemellett a természetnek megragadó bája, a pompás kilátás: bő kárpótlást nyújt. A kirándulások időszaka lévén, szombaton városunkból egy kilencz tagu társaság indult el a Vjoporra, kik a klenőczy jegyző, *Szentpéteri Géza* szíves protektorátusa alatt még azon nap megtették a fáradságos utat a sziklaorom aljában levő vadiszlakig. Másnap a falszerűleg emelkedő sziklaorom tetejéről szemléltek a felkelő napot, melynek arany sugarai a magas Tátra hókoronás esucesain törtek meg. A kiránduló társaság, mely a regényes helyen két napot töltött, hétfőn Szentpéteri Géza vendége volt Klenőczon, kinek lekötőlező szívessége folytán az út fáradalmaitól kimerült társaság ismét felvillanyozta út vissza Rimaszombatba.

Rozz tréfa. Folyó hó 11-én este 10 órakor tűzjelzés riasztotta fel Kókova község lakosait álmukból. A tűzoltó parancsnok több tűzoltó kíséretében azon hely felé ment, a honnan a sípolás hallatszott, de semmi veszélyt nem láttak. Rövid kutatás után sikerült Resulyik János kókovi szolgaleányt egy bokorban feltalálni, aki hosszas faggatás után kivallotta, hogy a vészjelt egy nála lévő síppal ő tette. Az esetet a esendőség a helybeli kir. járásbírósnak feljelentette, s itt Resutyik valószínűleg azon tapasztalatra fog jutni, hogy este czélszerűbb aludni, mint sípolni.

× **Ismét dinamitrobbanás.** Az ostoba kíváncsiság sokszor keservesen megboszulja magát. Maretyák András, hosszurúti szénégető legénynek olyan pechja volt a múlt héten, hogy ő is Kandí Klárához hasonlóan járt, csak hogy egy kissé szerencsétlenebbül. Egy szekrénybe kutva, felfedezett valami patron-féle szerszámot, s éretlen gyerkőcz módjára játszani kezdett vele. Majd vette a fejszét, és fokával rávágott az ördögös szerszámra, mely azonban nem kapitulált. Mire egy égő gyufával tett próbát, s ez sikerült is — szerencsétlenségére, mert a dinamit felrobbant, s a legény jobb keze fejét összezúzta, leszedte róla az összes ujjperceket. Maretyák András a helybeli közkórházban bánatos tekintetet vet megsonkított ujaira, melyekkel aligha fog többet dinamitot robbantani.

Vegyes hírek.

Figyelmeztetés. Az ev. Tisza-kerület eperjesi coll. theológiáján az 1892/3. isk. évre szóló beiratások f. évi szeptember 1—8 eszközöltetnek. Az előadások szeptember 9-én kezdődnek. A helyi viszonyokkal netalán ösmeretlenkedveért megjegyeztetik, hogy a szép környékű Eperjesen havi 16 frttól 49 frtíg kapható teljes ellátás szállással. Szállások 3 frt 50 krtól 10 frtíg havonként. A convictusi ebéd és vacsora egész évre 62 frt 70 kr. Az előbbinél elengedésnek is van helye s a hittanhallgató urak a Róth-Teleky-féle ösztöndíjon kívül egy 65 frtos, négy 50 frtos, egy 30 frtos, egy 25 frtos, egy 20 frtos s több más ösztöndíjban is részesülhetnek. A tandíj, melyből elengedésnek is van helye, 10 frt 50 kr. Kissebb díjak összesen legfeljebb 5 frt 60 kr. — Kelt Eperjesen, 1892-ik évi augusztus hó 5-én — Hórk József, theol. dékán.

Agyonstilizált hivatalos irat. Még mindig vannak a legmagyarabb vármegyékben is olyan hivatalok, melyek vezetői nemcsak a tisztességes fogalmazással nem tudnak megbarátkozni, hanem az orthographiával is erős hadi lábón állnak. — Most is került hozzánk egy régi Abauj-Tornamegye Debrőd községében kiállított hivatalos irat, melyet kuriozitas kedvéért szöszörint közlünk: „Debrőd község előljárárságának Beesület serehme bejelentése A Tekintetes k. r. Járás bíróság Hivatalának Szepsiben Mi alólirottak folyó hó szept 25 dikén községünkbe tűzveszély atta elő magát, minek okául a veszély beszüntette lett, és ehez Szakács János Debrődi lakos esti 8 óráján a községen végig torok szakajtjával asztált kijátottá, hogy az egész bírák és képviselők gyűjtötták meg, minek okául fent említett napon sérült panaszokod közül csak is Molnár József tűzoltó parancsnok volt jelen, a többi a Jászi vásár alkalmá szerent csak is mikor a tűz meg öltődött akkor jöttek házá és így összes sérültek panaszunkhoz rágaszkódnunk és kérésünk is oda terjed, hogy az ily becsült sértő ember száját a legszigorúbban méltóztassék megbüntetni Kelt Debrődön szept 26. 1890 Molnár Ferencz bíró Göresös Ferencz albíró Molnár József képv. (p. h.)“

Előfizetési felhívás. Zempléni Árpád jönevű fővárosi hírlapiró előfizetési felhívást köröz költeményeinek második bővített kiadására. A biztató siker, mely a szép reményekre jogosító fiatal költő első verskötetét a magyar közönség fogadta, indokolja az újabb kötet közreboesítésát. A mű a szerző nyolcz év alatt írott költeményeinek javát fogja tartalmazni 150 lapra terjedő, einos kiállítási könyvben, melynek ára 50 kr. lesz, diszkötésben 1 frt 50 kr. A felhívás szerint f. évi szeptember hó folyamán jelenik meg a munka, mely bizonyára az első kötethez hasonló kedvező fogadtatásra talál az irodalom-pártoló közönség körében.

A vizsgán.

Tanár: Ha sok volna a szilva termése, miként értékesítné?

Tanítvány: Megaszalnám vagy kifőzném lekvárnak.

Tanár: Hát még?

Tanítvány: (gondolkozás után) Szilvioriumot főztek belőle.

Tanár: És ha az alma termése volna sok?

Tanítvány: Szintén megaszalnám.

Tanár: Nos...? Ha a szilvából szilvioriumot csinálnátna, hát az almából?

Tanítvány: Almáriumot.

Értesítés.

A rimaszombati egyesült prot. főgymnásiumban a pót-, javító- és felvételi vizsgák f. hó 30—31-ik napjain lesznek. Ugyanekkor kezdődnek a beiratások is s tartanak szept. 5-éig. Minthogy a jövő tanévvel a görög nyelvet s az ezt pótló tantárgyakat az 1890-ik évi XXX-ik t.-cz. értelmében az V., VI. és VII-ik osztályokban párhuzamosan tanítandjuk, a szülők tartoznak előszóval vagy írásban kinyilatkoztatni, hogy az említett osztályokban tanuló gyáik tanulják-e a görög nyelvet, vagy pedig nem.

Mint mindig, úgy most is kiváló gond fordítottatik a tanulók elszállásolására, mert csakis oly helyeken és oly számban lakhatnak tanulók, hol a figyelem és gondozás minden irányban megfelelő. E végből a szülők a tanári kar bármelyik tagjához fordulhatnak.

Rimaszombat, 1892. évi augusztus hó 16-án.

Bodor István, igazgató.

Értesítés.

A rimaszombati közs. elemi fiu-iskolában a „javító vizsgák“ f. évi szept. hó 1-ső napján vétettek föl. E vizsgálatra jelentkezhetnek oly tanulók, kik egy vagy két „elégtelem“ osztályzatot nyertek. A kinek kettőnél több elégtelen osztályzata van, az javító vizsgára nem boesajtatik.

Az 1892/3-dik tanévre a beiratások f. évi szept. hó 1., 2. 3. és 4-ik napjain a közs. fiu-iskola helyiségében eszközöltetnek. Kéretnek a t. szülők beirandó gyermekeikkel együtt személyesen megjelenni.

Az iskolaszék határozata alapján, beiratáskor a helybeli tanulók 3 frt, a vidékiek pedig 6 frt tandíjat, s ezenkívül beiratás czímen az iskola-alapra 1 frtot, taneszköz-illetmény czímen szintén 1 frtot tartoznak az igazgatónál lefizetni.

A rendes tanítás szept. hó 5-én veendi kezdetét.

Az igazgatóság.

Értesítés és meghívás!

A „Gömörmegyei ált. tan. egyesület“ központi választmánya“ f. évi augusztus hó 20-án d. e. 9 órakor, — Rimaszombatban a közs. elemi fiu-iskola tanácstermében gyűlést tart.

Tárgyak:

1. A jolsvai közgyűlés előkészítése.
2. A számadási kimutatás és a költségelőirányzat megvizsgálása.
3. Folyó ügyek.
4. Indítványok.

Ezen gyűlésre a központi választmány m. t. tagjait, valamint az érdeklődő tanügybarátokat tisztelettel meghívjuk.

Rimaszombat, 1892. évi augusztus hó 15-én.

Törköly József,
egyleti elnök.

Czikora István,
egyleti főjegyző.

I. Meghívó.

A „Gömörmegyei általános tanító-egyesület“ 1892-ik év augusztus hó 23. és 24-ik napjain tartja Jolsva városában XIX-ik közgyűlést, melyre atagokat hivatalos tisztelettel meghívja az elnökség.

II. Tájékoztató. 1. Kik a községi segélyt a nagygyűlésre igénybe óhajtták venni, szíveskedjenek tagsági-jegyüket — folyó évi illetékük lefizetése mellett — az egyesület pénztárosától ideje korán megszerezni. — 2. Kik az elszállásolásra igényt tartanak, méltóztassanak ez iránt folyó évi augusztus hó 15-éig tek. Bazilidesz Gusztáv Jolsva városi polgármester s rendező biz. elnök urnál jelentkezni. — 3. A tanszerkiállításán résztvenni óhajto tagokat kérjük, hogy kiállítandó tárgyaikat Polez József jolsvai tanító urra ezimezve, legkésőbb augusztus hó 20-ig küldjék be. — 4. A járáskörök t. elnökei főkérletnek, hogy a felügyeletök alatt lévő könyvtár-részletet — kieserlés végett — a közgyűlésre magunkkal hozzák. — 5. Fölvihvatnak az egyleti tagok, hogy hátralékban lévő tanító-egyleti és „Eötvös-alap“ tagdíjaikat folyó évi aug. hó 20-áig Wagensommer János pénztárnok urhoz okvetlenül küldjék be. — 6. A közgyűlés elő terjesztendő indítványok az értekezleten írásban nyújtandók be. — 7. Kik a gyűlésre vasuton utaznak, a horkai állomáson szálljanak ki; itt koesik várják az érkezőket, mely iránt Bazilidesz Gusztáv urnál előlegesen kell jelentkezni. — Egy fogat ára 3 forint. — 8. Augusztus 24-én délután kirándulások: A chisnyóvízi vasgyárba; — a vashegyi bánya-telepre; — a jolsvai fürdő-, cseresyéskert- és az óvári romokhoz.

III. A közgyűlés sorrendje. 1. Augusztus hó 23-án: a) Este 6 órakor: Előértekezlet a város tanácstermében. — b) Este 8 órakor: Jótékonyczélu előadás a megyei tanitói segélyalap, az „Eötvös- és „Árvaházi-alap“ javára; — előadás után táncmulatság. — 2. Augusztus hó 24-én: a) Reggel 7—9-ig: A tanszerkiállítás megtekintése és a bizottságok működése. b) Dél előtt 9 órakor: Közgyűlés az ág. ev. templomban. — c) Délután 1 órakor: Közébed a fürdő-kertben.

IV. A közgyűlés tárgysorozata: 1. A „Hymnus“ eléneklése. — 2. Elnöki megnyitó. — 3. A választmány évi jelentése. — 4. Pénztárnok évi jelentése. — 5. Könyvtárnok jelentése. — 6. Tanszermuzeumi bizottság jelentése. — 7. Indítvány: Egy „Gömörmegyei tanító-egyesületi közlöny“ kiadása tárgyában; előadó: Nagy Lajos sajo-gömöri polg. isk. tanító. — 8. Vitatételek: a) „Miként óvhatjuk meg növendékeink lelkületét a káros behatásoktól.“ Előadó: Simkó Endre rimaszombati polg. isk. tanító. — b) „A népiskola felszerelése és annak oleső megszerzési módja.“ Előadó: Czikora István rimaszombati községi tanító. — 9. A „Gömörmegyei tanitók segélyegyesülete“ alapszabály-tervezetének előterjesztése. Előadó: Törköly József rimaszombati közs. isk. ig. tanító. — 10. Jelentés az „Ügyrendek revizioja“ tárgyában. Előadó: ifj. Járossy Endre tiszolezi állami isk. tan. — 11. Bizottsági jelentések: a) A tanszerkiállítás megsemmelésére kiküldött bizottság jelentése, figyelemmel az 1889-ik évi közgyűlés jegyzőkönyvének XIV. pontjában foglalt határozatra. — b) Az ügykezelés megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. — c) Az egyleti pénztárt, „Eötvös-alap“ és „Árvaházi-alap“-ot vizsgáló bizottság jelentése. — d) A népoktatási intézetek megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. — 12. A jövő évi költség-előirányzat előterjesztése. — 13. Pályatétel kitűzése. — 14. Indítványok. — 15. A közgyűlés bezárása és a „Szózat“ eléneklése.

Meghívás.

A „Rozsnyó-egyházmegyei róm. kath. tanító-egyesület“ 1892. évi augusztus hó 30. és 31-én Rimaszécsen tartja X-ik közgyűlést, még pedig: 30-án d. u. 5 órakor a nagyvendéglő nagytermében, következő tárgysorozattal: Előkészítő bizottsági ülés: a) A július 28-án Rozsnyón tartott bizottsági ülés jegyző-

könyvének felolvasása és hitelesítése. b) Szakbizottságok megválasztása. c) A közgyűlés elé terjesztendő indítványok és egyéb fontosabb ügyek előzetes megvitatása. — Ismerkedési estély a „Csizi fürdő“-ben.

31-én reggeli 7 órakor szent-mise. 8 órakor közgyűlés a nagyvendéglő nagytermében. — Tárgyak: 1. Elnöki megnyitás. — 2. A múlt évi IX. közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. — 3. Főjegyzői jelentés a bizottmány és a köröknek lefolyt évi működéséről. — 4. A főpénztáros jelentése és a jövő évi költségvetés megállapítása. — 5. A segély-egyleti főpénztáros jelentése. — 6. A pénztárakat vizsgáló bizottságok jelentései. — 7. A kötelező és pályamunkák bíró bizottságainak jelentései. — 8. Folyó ügyek. — 9. Értekezések felolvasása: a) „Miként kell a gyermekeknél a gondolkodó- és ítélő-tehetséget felébreszteni és fejleszteni?“ b) „Egy minta-leczke a méter-mérték módszeres tanításáról.“ c) „Mit tehet a tanító társadalmi állásának és tekintélyének emelésére?“ — 10. Indítványok tárgyalása. 11. Tisztújítás. — A tanító-egyesület tagjait, a tanügy vezérferfiit és barátait, s az érdeklődő közönséget ezen gyűlésre tisztelettel meghívja

Hovváth János, elnök.

Jótékonyczélu műkedvelői szinielőadás.

Jolsván, folyó 1892-ik évi augusztus hó 23-án a „Korona“ vendéglő termében a helybeli műkedvelők által a megyei tanitói segély-alap, az Eötvös- és árvaházi-alap javára adatik:

A HÁZASÍTÓK.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta Berezik Árpád.

Személyek:

Nagylakné Klári	Bazilidesz Anna
Laura, unokahuga	Illés Hedvig
Özv. Elekesné Boresa	Illés Valéria
Ambró Endre, törvényszéki ülnök	Rudnay A.
Dr. Kotta Gábor	Csernok L.
Teréz, neje, szül. Nagylaky	Bankó Juliska
Macsik Náci	Dr. Szabó E.
Kákáné	Remenyik Edéné
Csománé	Jurin Eugenia
Vilma, Kákáné leánya	Csernok Anna
Gizella, Csománé leánya	Rudnay Gizella
Füüdövendég	* * *
Kaczor } fiatal földbirtokosok	* Majoros G.
Kotyogi }	* Ersek A.
Pinczér	Czirbesz Pál
Szobaleány, Nagylakynál	Bazilidesz Ilonka

Történik egy felvidéki kis városban.

Helyárak: Körszék 1-ső sor 1 frt 20 kr. 2., 3. és 4-ik sor 1 frt. Számozott hely 60 kr. Allóhely 40 kr. Katonajegy 20 kr. Gyermekekjegy 10 kr.

Előadás után zártkörű táncmulatság.

Belépti-díj: Családjegy 1 frt. Személyjegy 50 kr.

Jegyek előre válthatók Remenyik Ede ur kereskedésében és este a pénztárnál.

Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Kezdeté este fél 8 órakor.

Piaczi árak

Rimaszombatban, 1892. évi augusztus hó 13-án tartott heti vásár:

	Métermázsánként	Hektoliterenkint
Tiszta buza	7.20—7.00	6.00—5.68
Feles buza	6.00—5.80	4.75—4.60
Rozs	6.00—5.80	4.75—4.60
Árpa	6.20—5.10	4.20—4.00
Zab	6.00—5.00	2.10—1.91
Kukoricza	0.00—0.00	4.60—4.20
Bükköny	0.00—0.00	0.00—0.00
Krumpli	0.00—0.00	2.00—1.75
Köles	0.00—0.00	0.00—0.00
Széna kötve	2.60—0.00	0.00—0.00
Takarmány szalma	1.00—0.00	0.00—0.00
Alom-szalma	0.80—0.00	0.00—0.00
Zsupszalma	2.00—0.00	0.00—0.00

Felölős szerkesztő: Lőrinczy György.

Kiadó-tulajdonos: Dr. Bernát István.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

159. sz. — A nagyroczzei kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar királyi kincstár végrehajtónak **Francisz Pál** végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 32 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyroczzei kir. járásbírósnak) területén lévő Krokova községben fekvő a Francisz Pál tulajdonát képező krokovai 37. szbjkvbén foglalt ingatlanokra az árverést 372 frtban ezenell megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1892. évi október hó 5-ik napján** déléltől 10 órakor Krokován a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikialtított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczén, 1892. évi január hó 28-án.

A nagyroczzei kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság. **Molitorisz**, kir. jbró.

Árverési hirdetés.

3079/1295. sz. Szab. Rimaszombat város tulajdonát képező pendelési 500, tamásfalai, apáthi 500, szabadka-pusztai 500 cat. hold moesáros tölgyerdő ez évi igen dús

makk termése

f. évi szeptember hó 5-ikének délután 2 óráján a városháza tanácstermében nyilvános árverés útján eladatik.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalnál megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város Tanácsának 1892-ik évi augusztus hó 12-én tartott gyűléséből.

Szabó György,
polgármester.

Szülők figyelmébe!

Egy jó családból való gymnazista tanulót a közlő tanévre, teljes ellátásra elvállalna egy rimaszombati intelligens család.

Bővebb értesítés e lap szerkesztőségében szerezhető.

Hirdetmény.

363. sz.

A nagyrőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati kir. ügyészség** mint végrehajthatónak, **Popraszky Mihály Pamazik** végrehajtást szenvedő elleni 15 frt pénzbüntetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbíró) területén levő Krokova község határában fekvő Popraszky Mihály Pamazik tulajdonát képező krovai 73 és 65. sz. tjkben foglalt ingatlanokra az árverést 450 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi **október hó 5-ik** napján délután 2 órakor Krokován a községi bíróság házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. törvény 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrőcén, 1892. évi február hó 21-én.

A nagyrőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Kiadó lakás.

Egy utcái, egy udvari szoba, előszoba, konyha, kamara, pincze, esinos kert, nyári ebédlő (fásszin), szép helyen **kossuth utca 19. sz. a.** elköltözés miatt, minden órán kiadó.

Hirdetmény.

1814. sz. A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati kir. ügyészség** végrehajthatónak **Ferencz Sámuel** végrehajtást szenvedő elleni 10 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Pálfala községben fekvő, a pálfali 23. sz. tjkben A I. 1—21 ssz. a. 1/4 urb. telekből, 46. számú házból A I—4. sz. a. urb. legelőből Ferencz Sámuel illető felerész jutalékára az árverést 425 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi **október hó 14-ik** napján délelőtti 10 órakor Pálfala községben a bíróság házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 42 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881: LX. törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-ik száma alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. törvény-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1892. évi márczius hó 27. napján. A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Altdorffer, kir. törvényszéki bíró.

Makk és gubics árverés.

Az alólirt erdőhivatal ez évi tölgy-makk és gubics termésre folyó évi szeptember hó 7-én délelőtti 10 órakor a **meleghegyi szarvaskertben** nyilvános árverés útján fog eladatni. — Az árverési feltételek az alólirt erdőhivatalnál megtekinthetők.

Fülöp Szász-Coburg-Gothai herceg ő királyi Fensége balogvári Erdőhivatala, 1892. augusztus 7-én, (u. p. Felső-Balog, v. á. Rimaszombat.)

Utánnymat nem díjaztatik!

2—2

Makk és gubics árverés.

Alólirt erdőhivatal kerületéhez tartozó erdőségek ez évi gubics- és makktermése f. évi szeptember hó 6-án d. e. 10 órakor **Jolsván** az uradalmi kastélyban árverés útján fog eladatni. Bővebb felvilágosítással alólírt erdőhivatal és a **Coburg hercegi erdőgondnokság Köviben** szolgálhat.

Coburg hercegi erdőhivatal Vizesréten, (u. p. Nagyrőce)

Gubics-árverés.

Folyó évi augusztus hava 21-én délután 2 órakor Rimaszombatban, a városházánál következő erdőrészek **Gubics-termése** fog elárvereztetni:

1-ső kurincezi; 2-ik pendelési; 3-ik tamásfalusi; 4-ik apáti; 5-ik szabadkai; 6-ik kiserdői. A venni szándékozók meghivatnak.

Kelt Rimaszombatban, 1892. augusztus 9-én.

Szabó György,

polgármester.

2—2

Bécs, 1873.
Érdem-érem.

Budapest, 1885.
Nagy díszoklevél

Zágráb, 1891.
Díszoklevél

Eszék, 1889.
Díszoklevél

N.-Palánkán, 1887.
Arany-érem.

London, 1878.
Díszoklevél

CSIK JÓZSEF

24—38

es. és kir. kizárólag, szabadalm.

első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár

BEOCSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. ker. Rudolf-rakpart 8. szám.

Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előljárások, valamint a n. é. építő-közönség figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszt

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetnek.

Páris, 1867.
Bronz érem.

Keeskemét, 1872.
Ezüst érem.

Ujvidék, 1875.
Arany érem.

Szeged, 1878.
Érdem-érem.

Trieszt, 1883.
Arany érem.

561. A. }
92. } sz.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium az 1892. évi augusztus hó 3-án kelt 46280. számú rendeletével a Budapest—Vác—kassai államut ^{169/171} Km. szakaszán lévő 39-ik számú hid elbontását, a 45-ik számú balogpataki hid újbóli építését és részbeni patakszabályozás helyreállítását 4042 frt 29 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az **1892. évi augusztus hó 29-ik napjának délelőtti 10 órájára** a gömörvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magyar kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők. Az írásos ajánlatokban az árleengedés vagy árfelemelési százalék számokkal és betűkkel világosan kiirandók.

Rimaszombat, 1892. augusztus 10-én.

Juraskó Jakab, kir. főmérnök.